

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

82 Defecerunt oculi mei on eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis
me?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

IN PSAL. CXVIII. 455

lunt, respicientes in vanitates, & infan-
nias falsas: qui verè deficiunt, quia defi-
cientibus inhærentes à seipsis deficiunt.
At ego, & anima mea salutare, ac viuifico
defectu in salutare tuum deficiamus, quo ad
eius similitudinem, & immutabilem sta-
bilitatem proficimus. Quod non teme-
rè audeo, quia in Verbum tuum superspe-
raui, vel in ipsum Verbum, quod carne
vestiendum salutare expecto; vel in ipsam
salutis promissionem: quia verbum tuum
fidele est, nec perire potest, quia tu
Deus es.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium
tuum, dicentes: Quando conso-
laberis me?

DESCRIBITVR fidelis, & perseue-
rans expectatio opis, & consolationis
Diuinæ in afflictione. Oculi corporis
solent semper intenti esse, eo spectare,
unde suum bonum expectant. Idè oculi
seruorum in manibus dominorum suo-
rum, oculi ancillæ in manibus dominae
suae. Neque aliter oculi animæ. Pro-
pterea defecerunt, inquit, oculi mei, uti-
que mentis meæ, præ desiderio, & expe-
ctatione consolationis tuæ; intenti, ac de-
fixi in eloquium tuum, velut in syngra-
pham, & pignus promissionis tuæ. Desi-
derium eorum, & Actus, clamor est eo-
rum:

Oculis
defectus
tribuitur.
Primo ex
naturali
effectu.
Psal. 122.

Secundò, rum: ideò ipsi dicunt. Quando consolaberis me? Ne immeritò expectationem, & postulationem salutis, & consolationis

quia fidē oculis tribuo, quia ipsi sunt, qui acutè inspiciunt te. Languidè enim, & frustra, nec perseveranter desiderarem, & expectarem, nisi oculi fidei, & intellectus te aspicerent omnia videntem, omnia regentem, omnia

2. Cor. 1.

potentem, Deum misericordiarum, & nō vnius, sed totius consolationis. Ad quem enim confugerem, nisi talem te tales oculi contemplerentur? Hi nimirum oculi clamant. Quando consolaberis me? Quādiu expectare facies oculos pauperis? Vox radiosæ expectationis, & longissimæ

Consolatio à solo Deo.

dilationis, vox ista, Quando? est. Meritò deficiunt dicentes, Quando? Frustra verò ad alium confugerem pro consolatione, quia quæcunque creata sunt, nec volunt, nec possunt me consolari. Tu autem consolaris me non solum à malis erueno, à persecutoribus præservando, sed etiam auxilium pollicendo; suaviter alloquendo: quia eloquium tuum dulce, æterna promittendo. Denique tua illa vox est. Sicut mater consolatur filios suos, sic & ego consolabor vos. Et verbum tuum, verbum solatiij vocatur: & ab vberibus consolationis per Prophetam inuitas, vestigamus.

Isai. 66.